

Livet!

i Halmstads församling nr. 4, 2024

- » Kyrkan i uniform –
500 år av tro och stöd
- » Traditioner från nu
och då
- » Norra kyrkogården –
en pånyttfödd gravplats

Tema
Tradition

Svenska
kyrkan

Traditioner

Vi är olika. En del älskar traditioner medan andra försöker bryta sig loss från dem. Det finns förtryckande och tvingande traditioner som verkligen ska ifrågasättas, men den här texten handlar om sådana traditioner som vi frivilligt väljer att delta i och uppmärksamma.

Att fira olika traditioner hjälper oss att känna samhörighet med tidigare generationer. När vi firar en tradition så placerar vi oss i en kedja av människor, vi kan känna en gemenskap med människor över alla gränser. Nyss firade vi exempelvis Allhelgonahelgen. Över 40% av alla som bor i Sverige besökte då en kyrkogård eller begravningsplats. Finns det över huvud taget något annat i det svenska samhället som vi väljer att göra helt frivilligt och som innebär att vi behöver tas oss iväg någonstans? Det är ett exempel på en viktig och växande tradition. Samtidigt förändras traditioner. Att bestämt hävda att "så här har vi alltid gjort" stämmer oftast inte, nya inslag i traditionerna kommer till och gamla lämnas.

I kyrkorna och i det kristna livet är traditionerna centrala, både för att ge en rytm åt livet för den som varit med förr och för att hjälpa nya att komma in i trons liv. Det nya numret av Halmstads församlingstidning som du håller i din hand handlar om traditioner och kommer ut precis i en tid på året som är sprängfyllt av olika traditioner.

Hur du än firar advent och jul och hur dina egna traditioner ser ut så önskar jag dig välsignade helger och hälsar dig välkommen till våra kyrkor.

Med önskan om Guds välsignelse,

Lars Björksell
Kyrkoherde

Innehåll

- 2 Aktuellt
- 3 Kyrkan i uniform
- 5 Kyrkskolan
- 6 Redaktionen tipsar
- 7 Unga resurser hittar sin väg i Livet.
- 9 Nu och då
- 11 En pånyttfödd gravplats
- 13 På gång på våra kyrkogårdar
- 14 Kalendarium

Livet!

i Halmstads församling är en tidning som delas ut fyra gånger per år. Innehållet tas fram av en redaktionsgrupp med anställda och ideella från Halmstads församling.

Ansvarelig utgivare

Lars Björksell

Redaktör och fotograf om inget annat anges

Christoffer Eliasson

Tryck

Printografen

Kontakt

[halmstads.forsamling@](mailto:halmstads.forsamling@svenskakyrkan.se)

svenskakyrkan.se

035-282 20 00

Trycksak

Mängder av julmusik och konserter i våra kyrkor!

Det är få saker som sprider sådan julkänsla som vacker musik. Därför har vi under hela jultiden mängder med konserter och musik i våra kyrkor. Allt ifrån sånger från körer till klassisk musik och bluegrass finns att ta del av.

Se gärna vår hemsida för mer information.

Fira julafton i varm gemenskap.

I S:t Nikolai församlingshem bjuds det in till ett riktigt julfirande! Här serveras det traditionell julmat, vi sjunger tillsammans och har en god samvaro. Vi vänder oss till dig som vill träffa andra i en trevlig gemenskap.

Följ gärna QR-koden till vår hemsida eller ring 035-282 20 60 för att anmäla dig! (Sista anmälningsdagen är 16/12)

Ställa upp i kyrkovalet.

Söndagen den 21 september 2025 är det dags för kyrkovalet! Vill du kandidera och påverka Din kyrka? Då ska du registrera dig i en nomineringsgrupp innan 15 april. Följ QR-koden för instruktioner och information

www.svenskakyrkan.se/kyrkoval/kandidera-i-kyrkoval

Se fler bilder och läs den fulla artikeln om Jonas och hans arbete som garnisonspastor på vår hemsida.

Kyrkan i uniform – 500 år av *tro och stöd*

På Soldathemmet vid Lv 6 möter jag garnisonspastorn Jonas Hagård för en lunch som ger en inblick i hans unika roll. Här, i en miljö som vilar på en sekellång historia av kristen värdegrund med rötter inom både frikyrkligheten och Svenska kyrkan, förenas historisk själavård med modernt stöd för soldater. Med fokus på välmående och mänsklighet arbetar Jonas för att möta både soldaten och människan bakom uniformen, även i de mest utmanande sammanhangen.

På vägen till serveringen går vi förbi aktivitetsytor med TV-spel och

biljardbord. I bakgrunden hör man soldater som snackar och nyheterna som berättar om det jämna valet på andra sidan Atlanten. "Tanken med ett Soldathem är att det ska vara som ett vardagsrum. Här ska soldaterna kunna slappna av, äta något gott och spendera sin fritid", berättar Jonas under tiden vi äter några goda kotletter.

Utöver sina "vanliga" arbetsuppgifter inom prästyrket med gudstjänster och samtal varvas hans tjänst med att t.ex. hålla i utbildningar för specialistofficerskadetter kring ytterligheten i den väpnade striden,

dvs. döden. Andra viktiga uppgifter är att möta värnpliktiga i fält och försöka få till informella och förtroendefulla möten med garnisonens personal.

”Den militära självården vill möta både soldaten och människan under uniformen. Det kan ske på tusen olika sätt: Under en regntung gran på ett skjutfält eller med en kaffekopp i ett fikarum”, säger Jonas. Enligt Jonas finns det tre olika perspektiv över vad militär självård är för något. För det första finns det ett historiskt och traditionellt perspektiv i det hela. I århundraden har svenska präster följt svenska krigsförband för att den enskilde soldaten i stridens hetta ska kunna finna en trygghet i en inre övertygelse över tid och rum. Det är förståeligt att under krigets värsta stunder kan frågor snurra hos soldaten som: ”Varför?” eller ”Är det värt det?”. Om soldaten har kunnat söka sina svar på livets innersta frågor, kanske med en närvarande och lyssnande samtalspartner, kan det hjälpa i krigets mest hemska stunder. För det andra har ju Försvarsmakten idag, genom sin myndighetsutövning och att man kräver medborgare till tjänst, ett ansvar att tillse att individen kan utöva sin livsåskådning. ”Här ska fältprästen kunna vara en advokat för den enskildes trosutövning oavsett religiös tillhörighet”, berättar Jonas.

Jonas önskar att komplettera dessa två perspektiv med ett tredje. I den militära miljön är det vanligt att man ofta bedömer det s.k. stridsvärdet. Dvs. var soldaten eller truppen befinner sig just i stunden sett till sin fysiska eller mentala kapacitet eller begränsning. Jonas ställer retoriskt frågan om man inte bör våga in de existentiella frågorna en soldat kan brottas med: ”Kanske vi också borde tala om ett existentiellt stridsvärde”, säger han. ”Det är nog så att de stora livsfrågorna och svaren vi ger dem, fungerar som ett slags roder i våra liv. De har troligen större verkan på hur vi agerar än vi anar.” Ett

annat skäl till att tala om ett existentiellt stridsvärde handlar om att i kriget finns risken att man förlorar sin kompass och därigenom sin mänsklighet. Häri ligger fältprästens stora krigsuppgift förtydligar Jonas: ”Att slåss för att soldaten inte mister sin mänsklighet.”

Då lunch börjar gå över mot fika och kaffekopparna fyllts på, undrar jag om Jonas känner en inre konflikt mellan sitt kall som präst och vad Försvarsmakten faktiskt ska utföra. ”Ja, det finns definitivt en konflikt i mig... och så får det vara. Jag tycker det är ärligast att inte backa för att det är svårt. Gud har en självklar vilja till kärlek, försoning och förlåtelse och det är verkligen i skarp motsättning till krigets och ibland människans avgrundsdjupa ondska.” Han fortsätter: ”Men i detta skymningsland behöver jag som militärpräst inte alltid nödvändigtvis springa åt något särskilt håll, utan endast vara närvarande i det som sker. Att våga stå kvar och visa närvaro, att lyssna, även om det är för hemskt för att ta in. I de stunderna kan jag inte backa undan.”, säger Jonas med säkerhet i rösten. ”Gud blundar inte för döden, lidande och människans djävulska sida – Jesus visar oss att han går rakt in i det.” Det är dessa tankar som motiverar honom att kunna arbeta som garnisonspastor. Trots att krig är bland det värsta som människor kan åsamka varandra, så behövs det mänskliga finnas kvar hos de som är där i allt det hemska. Svenska kyrkans arbete inom Försvaret blir en påminnelse om att mitt i förberedelserna för det värsta, måste vi också kunna bevaka och vårda det bästa inom oss.

Mätta och belåtna tar jag och Jonas avsked av varandra på parkeringen utanför Soldathemmet. Jag rör mig åt mitt håll för att skriva denna artikel och Jonas rör sig åt sitt håll för att fortsätta sitt kall att hjälpa och stödja personalen på Halmstads garnison och bära vidare en 500-årig självårdstradition.

Vad är egentligen en predikstol?

För länge sedan i ett land långt långt borta satt biskopen och predikade för församlingen i en stol som kallades för kateder. Härifrån kommer orden katedral och bordet som din lärare satt vid. Det är även här predikstolens historia har sin början.

Med tiden ändrades sättet prästen förde sin predikan. Istället för att sitta i en stol började man stå upp under medeltiden. Prästen valde då att stå i en öppning i korskranket, vilket är en typ av plank mellan långhuset och koret.

Den predikstol du ser framför dig som är upphöjd började förekomma i Sverige under 1500-talet. Då reformationen fick genomslag under denna period, stod utbildning och predikan i centrum. Därför behövde prästen både synas och höras bättre av församlingen.

I kyrkor som byggdes på medeltiden var det vanligt förekommande att det fanns ett helgonaltare. Detta altare började agera som grund för påbyggnationen av den upphöjda predikstolen. Istället för

en plats för olika offer, blev det alltså en plats för predikan.

Då predikan blev längre ställde det även högra "krav" på församlingen. Att stå upp och lyssna på en predikan i ett par minuter är inget större problem, men när den nu började gå upp mot över halvtimmen behövde man tänka om i kyrkorna. Lösningen blev att börja installera bänkar i kyrkorna, så att församlingen kunde sitta ner. Tidigare var det bara gravida, förmögna eller gamla och svaga som kunde göra detta. Till församlingsbornas stora frustration behövde de dock bekosta detta själva, då en viss Gustav Vasa hade tagit beslag (läs stulit) stora delar av kyrkans resurser.

Det lilla taket som ofta förekommer ovanför predikstolen utvecklades något senare, då man behövde styra akustiken nedåt, mot de som lyssnade. Idag är det vanligt att man hittar predikstolen på den norra sidan av kyrkan, då detta är jungfru Marias och kvinnornas sidan i den kristna traditionen.

Trots att predikstolen inte används i samma grad längre är det en historisk och kulturell ikon som är här för att stanna. Att bli beundrad och väcka frågor som: "Vad är egentligen en predikstol?"

Funkis Festivalen

Halmstad 2025

1. Halmstad arena 12/2

Funkisfestivalen är Sveriges största sångtävling sångtävling för personer över 15 år med olika sorter av av kognitiv eller neuropsykiatrisk funktionsnedsättning inom LSS. Showen innehåller både sång, livemusik, dans, teater, glädje och delaktighet. Svenska kyrkans församlingar och pastorat i Halmstads kommun är stolta sponsorer.

2. Hänga på ungdomsgård

Känner du för att lära dig hur man spelar ett instrument eller hur man producera musik? Kanske vill du testa på att sjunga i en kör eller bara ha ett ställe där du kan hänga och chilla med dina vänner? I församlingen har vi mängder med platser och tillfällen för ungdomar att umgås så kom och testa på hur det känns!

Foto: Fredrik Bengtsson /Kon

act
Svenska kyrkan

3. Bidra till ACTs julinsamling.

Just nu pågår det cirka 200 väpnade konflikter runt om i världen. Även fast vi i Sverige har turen att leva under fredliga förhållanden påminns vi under julen att vi alla lever under samma himmel. Därför är Act Svenska kyrkan på plats där helt vanliga människor drabbas av krig och konflikter. En gåva på 180kr räcker till ett bärbart gasolkök för en familj som är på flykt i Ukraina. För 420kr kan 12 personer i Sydsudan av olika bakgrund delta i dialogmöten om att finna fredliga vägar att leva tillsammans. Vill du vara med och bidra? Följ QR-koden eller använd 900 1223 för att Swisha din gåva.

tryggt
givande
glömsverige

90 SVENSK
KONTO INSAMLINGS
KONTROLL

Unga resurser hittar sin väg i *Livet*

Att hitta sin väg i livet är något som inte alltid är helt lätt. Under många år har man skolan som håller en i handen och det finns en tydlig stig att följa. Åren går och man har en klar struktur på saker och ting. Till slut kommer äntligen studenten. Men vad händer sen?

Tillsammans med Göteborgs stift är Halmstads församling en del av satsningen kring Unga Resurser. Varje år anställer vi unga personer som är en del av vårt team under ett års tid. I denna anställning fyller de en bred roll med mängder av olika arbetsuppgifter,

utbildning hos stiftet och en chans att bygga erfarenhet och fundera på vad man vill i livet.

Wilma, Alice och Gustaf är alla unga resurser i Halmstads församling. De är verksamma i Kärleken, Martin Luther respektive Nikolai där de bidrar till en mängd olika uppgifter, men främst är de involverade i det pedagogiska arbetet med barn- och unga.

”Mycket av min tid läggs på att planera och arbeta med barn och unga där det såklart är stor skillnad mellan de som

går i lågstadiet och att arbeta med konfirmander”, berättar Gustaf som själv har gått igenom samma resa som de unga han arbetar med idag. ”Jag kommer från Halmstad och konfirmerade mig här i S:t Nikolai. När jag var med i ungdomsgrupperna visste jag att det var denna vägen som jag ville gå. Så det är verkligen som att jobba på hemmaplan”, avslutar han.

Riktigt samma situation finner inte Wilma sig i. Hon är helt ny i stan, men har kommit in i det på ett bra sätt. ”Halmstad är en betydligt större stad än Ängelholm som jag kommer ifrån. Klart att det är utmanande att komma in i det, men jag tycker staden är väldigt mysig och jag har kommit bra in i arbetslaget här. Sen känner jag Alice sedan tidigare.”, förklarar Wilma.

Även Alice kommer ursprungligen från Skåne, men fick kontakt med Svenska kyrkan under sin tid på Sturegymnasiet där hon studerade film. ”Tidigare har jag inte riktigt varit involverad i Svenska kyrkan, utan i ett annat samfund. Men under gymnasiet började jag spendera tid på ungdomsgrupper med min pojkvän Gustaf och där föddes ett intresse att gå lite djupare. Jag tycker att rollen som ung resurs är ett väldigt bra sätt att få erfarenhet och fundera på vad man ska göra sen i livet.”

Processen att bli ung resurs skiljer sig en hel del mellan person till person. Precis som med Gustaf var valet att gå vidare

inom tron ett naturligt val för Wilma. ”Jag har varit inne på detta spåret under en lång tid där jag senast var på bibelskola i Åre. Efter lite diskussioner med Alice märkte jag att det fanns en del möjligheter inom Svenska kyrkan som passade bra in på det jag vill. Så jag valde att söka, och här är jag nu.”, berättar hon.

För både Wilma och Gustaf öppnar Ung resurs upp en möjlighet att prova på vad de tycker är mest intressant med att arbeta i en församling. Sedan kan de fortsätta fokusera på det spåret i sina karriärer. Men bara för att man jobbar som ung resurs behöver det inte innebära att det är en framtid inom teologi eller församlingliv som väntar.

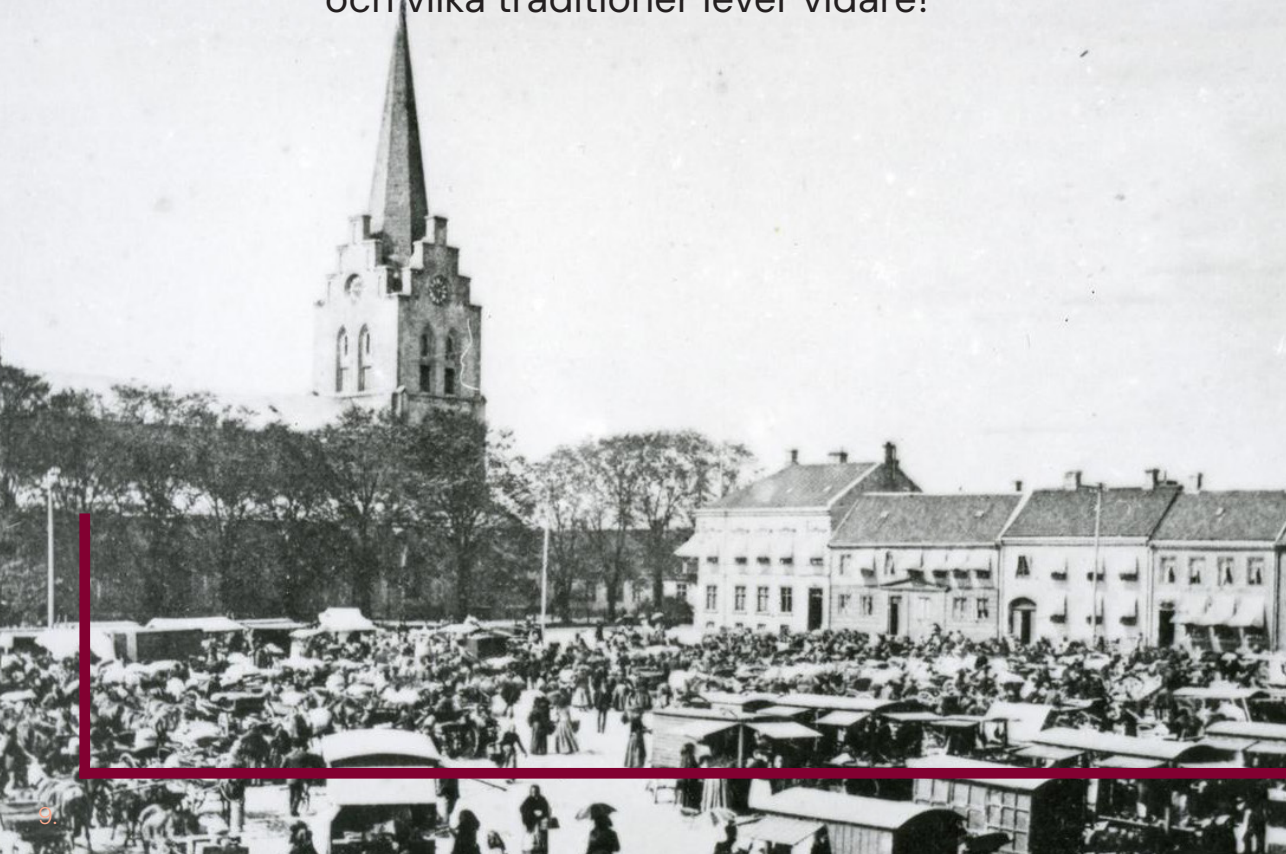
”Mest av allt ville jag få en liten paus och fundera på vad jag vill i framtiden.”, förklarar Alice. ”Jag lutar åt att fortsätta på något sätt inom film, men här och nu är detta ett väldigt givande och bra steg för mig. Att få chansen att växa, tjäna lite pengar och fundera på livet är guld värt”, avslutar hon.

Vägen framåt är sällan helt klar. Kanske ligger Wilmas, Gustafs och Alices framtid i kyrkans arbete, kanske någon helt annanstans. Oavsett vilken stig de väljer, är tiden här och nu ett betydelsefullt steg på vägen.

Nu och *då*

Hur mycket förändras samhället runt om oss från början av ens liv till när man närmar sig slutet? Vilka saker, händelser och kulturer faller i glömska och vilka traditioner lever vidare?

I Kärlekens kyrkhem är det fullt liv, soppa ska lagas och mackor ska bres. Mitt i allt ståhej sitter Marianne i en fotfölj. Hon är en flitig besökare till Kärleken och kommer på så många träffar som hinns med. Med sin ringa ålder på 95 år är hon energifull och deltar gärna i samtal och sociala aktiviteter med andra i församlingen. Just idag väntar hon tålmodigt på att få berätta om sitt liv för oss. Från barnsben tills idag och vilka traditioner hon har haft med sig längs vägen.

Världen och Halmstad såg väldigt annorlunda ut på 1930-talet. I en tid innan andra världskriget och massproduceringen av penicillin, då hushållen i Sverige höll på att elektrifieras växte Marianne upp på en liten gård i Årnap, mot Mästocka. Hon berättar med mycket kärlek i rösten om denna tid. Hur hon lekte med grannflickorna, hjälpte till på gården och gick i skolan. På många sätt var hennes barndom lik den som barn har idag. Men det finns en hel del som skiljer. Vägen till skolan var lång, varje dag inleddes därför med en frisk promenad. Vissa dagar hade hon dock tur. Marianne kände en bonde som regelbundet åkte till kvarnen för att lämna spannmål. Här kunde hon hoppa upp på flaket som drogs av oxar och få skjuts till skolan. "Det kanske inte gick lika fort som en skolbuss, men det var skönt att slippa att gå!" berättar Marianne med ett skratt.

Jultraditionerna hemma hos Marianne började några månader innan firandet, närmare bestämt under höstslakten. Här föreberedes all mat som skulle ätas under julen. Från grisar och kalvar gjordes korv, skinka och allt annat kött som finns på julbordet. "Många traditioner är sig lika än idag. Vi äter samma saker som vi gjorde då, bara att allt kring julen är mer utdraget idag. Då var det en helg, medan nu är det över en månad. Sen lagrade vi maten i en jordkällare med is och sågspån

snarare än ett kylskåp. Men i det stora hel är mycket likt."

Enligt Marianne är traditioner något man ska värna om. Hon berättar hur hennes pappa alltid satte ut en kärve till de många domherrarna som kom på besök och hur de tillsammans alltid gick ut och högg sin egen gran. Traditioner som på ett naturligt sätt har fallit bort, medan andra har hållit sig kvar.

Klockan 6 på juldagens morgon gick Marianne med familjen självklart till kyrkan. Hade hon tur fick hon en fin klänning i julklapp som hon kunde inviga under mässan. Sedan dess har Marianne fortsatt att gå till kyrkan varje söndag. Genom sina studier på folkhögskola och yrkeslivet som lärare är det en tradition som har hållt i sig genom årtiondena. En tradition som vuxit sig starkast under jultid. Än idag känner hon samma pirriga känsla som den lilla flickan i den fina klänningen kände för 90 år sedan.

Det är fortsatt fullt ståhej i Kärleken när Marianne reser sig från fotöljen och tackar för ett trevlig samtal. Nu är det dags för lunch och därmed närmar hon sig ytterligare ett julfirande. En dag i taget.

Marianne står tillsammans med en växt som hon donerade till Kärlekens kyrka för ett antal år sedan.

En pånyttfödd gravplats

Har du också den där "hörnan" hemma hos dig som är lite bortglömd? Det där man inte riktigt har tagit tag i? Under lång tid var Norra kyrkogården förbisedd och tagen för givet för vad den var för något. En lite mörk och obekvämlig plats som man gick förbi på vägen in till stan. Denna stämpel vill vi tvätta bort.

I över ett år har ett stort renoveringsprojekt pågått för att modernisera och öka tillgängligheten på Norra Kyrkogården. Med två nya gravskick, ökad belysning och nya gångar hoppas vi att detta blir en naturlig del för Halmstadsborna att besöka och välja som plats för sin sista vila.

Norra kyrkogården – en lång historia

För 200 år sedan var Sverige ett av Europas fattigare länder. Efter många år av krig mot Napoleons Frankrike var landet kraftigt skuldsatt med ineffektivt jordbruk och undermålig infrastruktur. Så var även livet i Halmstad när man anlade den Norra kyrkogården år 1816.

Inför anläggningen stod det snabbt klart att resurserna inte skulle räcka till varken ett kapell, klocktorn eller någon typ av bårhus på platsen. När kyrkogården stod klar blev den därmed platsen för alla Halmstadsbors sista vila, dock inte särskilt länge. Det dröjde inte ens 80 år förrens Norra kyrkogården blev full och man började införa begravningar på Västra kyrkogården.

Detta togs inte väl emot av lokalbefolkningen. För hur i hela friden kan man tolerera att åka ända ut dit på landet för att begravas? Snabbspolar vi fram till modern tid har Norra kyrkogården varit aktiv under lång tid, men fallit lite i glömska. Tills nu.

Under 2023 startade Halmstads församling ett projekt för att modernisera och öka tillgängligheten på kyrkogården. Målet och förhoppningen med denna renovering var att göra platsen till en mer naturlig del av Halmstad att besöka och ett attraktivt alternativ att ha sin sista vila på.

Efter över ett år av arbete återinvigdes Norra kyrkogården under Allhelgonahelgen 2024. För att symbolisera detta klipptes den kedjan upp, som hållit den tidigare huvudingången stängd under årtionden.

Gravskicken på *Norra kyrkogården*

Askgravlund

Askgravlunden är en avskild plats på kyrkogården. Urnan jordfästs i askgravlundens område som är omringad av en mur där en plakett med den avlidnes namn placeras. Anhöriga får närvara vid ceremonin.

Askgravplats

Att gravsättas i askgravplatsen innebär att urnan jordfästs på en specifik plats med en gravsten placerad i direkt anslutning till graven. På stenen graveras den avlidnes namn. Anhöriga får närvara på urnsättningen.

Arbete under vintern

Under vintern pågår mycket av vårt underhållsarbete. Beroende på väder kan det ske mycket snöröjning. Vi lägger även fram granris på de gravar där vi ansvarar för skötseln. Det sker även en hel del planering inför våren med plantering och liknande.

Foto: Anna Halmnäs

Frågelådan

Min anhörigs begravning ska vara en akt med urna. Hur bör jag tänka när det kommer till urnor? Behöver jag köpa en fin ceremoniurna?

Svar: Du kan såklart köpa en urna för begravningen som sedan också placeras i jorden efter ceremonin. Ett annat alternativ är att du lånar en ceremoniurna av oss under begravningen. Du har flera att välja mellan och är ett kostnadsfritt alternativ. Urnan som sedan placeras i marken är den som kommer direkt från krematoriet och är av mer grundläggande utseende. Det finns även bårtäcke och dukar att låna hos oss.

På gång på våra kyrkogårdar

Vi har under en tid arbetat med att testa säkerheten på många av gravstenarna som är placerade på våra kyrkogårdar. Att säkerställa att gravstenarna står stabilt och inte riskerar att falla är en viktig del av vårt ansvar gentemot både besökare och församlingsbor.

Under vintern kommer vi fortsätta denna process genom att utföra en stor mängd stenarbete för att säkra de gravstenar som behöver ses över. Arbetet kan innebära att gravstenar att de behövs justeras eller stabiliseras för att möta de höga säkerhetskrav som krävs. Vi ber om förståelse för de eventuella störningar som detta arbete kan medföra och ser fram emot att skapa en tryggare miljö för alla som besöker våra kyrkogårdar.

Vid frågor är du varmt välkommen att höra av dig till kyrkogårdsexpeditionen.

Kontakta kyrkogårdsexpeditionen:

E-post
kyrkogarden.halmstad@svenskakyrkan.se

Telefon
035-282 20 30
(Telefontid: Mån, tis, tor: 9-11.30, 13-15.
Ons, fre: 9-11.30)

Kalendarium

Här är ett urval av vad som händer i våra verksamheter genom hela vintern. Du kan också se vad som händer i kalendern på vår hemsida.

svenskakyrkan.se/halmstad

Gudstjänster

Andersbergskyrkan

Gudstjänst söndagar kl. 14

Martin Luthers kyrka

Mässa söndagar kl. 10,

Veckomässa onsdagar kl. 18

Olaus Petri kyrka

Gudstjänst söndagar kl. 14

S:t Nikolai kyrka

Högmässa söndagar kl. 10,

Veckomässa onsdagar kl. 18

Kärlekens kyrka

Mässa söndagar kl. 11

Holms kyrka

Gudstjänster vissa söndagar.

Se kalendern på hemsidan.

På vår hemsida kan du se vilka tider och datum som gäller för gudstjänster under jul och nyår. Följ gärna QR-koden.

Musik

Under advent och jul fylls våra kyrkor med julmusik. Du kan både lyssna eller delta i allsång. Det framförs nyskriven som traditionell musik. Utbudet är brett och spritt över alla våra kyrkor.

Följ gärna QR-koden.

Pilgrimsvandring

Ta med eget fika och sittunderlag.

16/12 kl. 18.00 Sjömanskyrkan, Strandgatan 5.

20/1 kl. 18.00 Mariakyrkan, Fyllinge.

Öppen förskola

Se vår hemsida för information gällande barn 0–6 år.

Övrigt

Utställningar

S:t Nikolai kyrka – "Julens traditioner"

1/12 – 31/1. Lars Björksells texter om julens traditioner paras ihop med ett brett spann av olika bilder. För vad är egentligen tomtens ursprung?

Martin Luthers kyrka – "I allt det vackra"

Karin Frick Stenum. 1/12 – 28/2.

Med motiv från naturen och människorna runt konstnären hittas allt det vackra. En dagdroppe på ett blad, en enkel snäcka på stranden eller ett vänligt ögonkast.

Ekumensik bönevecka 13-19/1.

Ons 15/1 kl.18.00 Bönesamling S:t Nikolai kyrka.

Sjömanskyrkan

Aktiviteter på Kajplats vissa onsdagar kl 14.00–15.00. Se programet på vår hemsida eller på informationsbladet som går att hitta i våra kyrkor. Julstängt 16/12 – 6/1.

Tänk på! Det kan bli ändringar med kort varsel. Kolla appen Kyrkguiden eller webben!

Få prata, skratta och gråta tillsammans med andra

Foto: Alex Giacomini /Kon

Visst är det skönt att ha ett socialt sammanhang? Att vara en del av något, oavsett om det är att vara med i ett fotbollslag, träffa kollegorna på jobbet eller umgås med familjen. Att kunna ha roligt ihop, skratta, gråta eller bara prata om struntsaker.

Kyrkan är ett viktigt socialt sammanhang för många. Det är här man träffar sina vänner genom ungdomshäng, pysselgrupper eller liknande. Men det är också här de som inte har någon i sin kontaktbok kan komma för att träffa människor och umgås. De kan sätta sig ner med andra för att prata och umgås eller bara känna sig en del av något.

Med kyrkoavgiften har vi möjlighet att kunna ge vardagen lite mer mening för alla de som behöver ett socialt sammanhang.

Tack för att du vill bidra så att människor kan få prata, skratta och gråta tillsammans med andra.

Vill du bli medlem?

I Svenska kyrkan finns det plats för dig som tror – eller tvivlar. För dig som längtar efter rättvisa och en bättre värld, som vill sjunga i kör, som värnar våra kyrko-byggnader och kulturarvet och för dig som vill ha gemenskap.

Du får den här tidningen eftersom du bor inom Halmstads församlings gränser. Är du inte medlem i Svenska kyrkan men funderar på att bli? Då kan du bli medlem i Svenska kyrkan, Halmstads församling.

Scanna qr-koden för att läsa mer om vad ett medlemskap innebär. Fyller du också i din adress så skickar vi hem en inträdesblankett.

